

שנו רבותינו, נח היה מתרה בכם
קדם, ולא שמעו מפננו. שהה
בעשית הפהה למען יראו
וישובו, והיו מלעיבין בו, עד
שgger עליהם התהום, שהיו
המפים יוציאין רותחין כאש,
והמפים מלעללה, ונמחו מן העולם.
אמר רבבי יצחק, מהו שפתות
(ההילטב) ה' למבול ישב, וכי לדור
זה לומר דבר זה, וכל העולם
יודעים שהוא ראשון ואחרון
וזאו וקדם?

אלא, אמר רבבי יצחק, בא וראה,
בכל מקום אתה מוצא אליהם
מדת הדין, ה' מדת הרחמים. ואף
על פי שמדת הדין היא - מדת
רחמים היהה בו, שאלמלא כך,
נחרב העולם, אבל למען אותו
מדת הרחמים התישב העולם.
ובן אתה מוצא רפואה זו בכל
דין שהוא עוזה. וכן (בראשית ט)
וה' המטיר על סדום, נשאר מפנוי
פליטה. (שםות לב לה) זיגוף ה' את העם, נשאר
נשאר פליטה. וכן כלם.

אמר רבבי יהודה, היכמים היו דור
המבול יותר, שהיו יודעים מה
שעתיד להיות, אבל לקחו עיצה
בלבם ואמרו: אם הקדוש ברוך
הוא יביא מבול, אנחנו גברים
רמי קומה, ונשות על פני המים
וננצל. ואם מן התהום יבואו
המפים, ולא יצאו המים, וננצל.
בשבא המבול, הרתים הקדושים
ברוך הוא את מי התהום, והיו
শמים ורגליהם על עין המים,
ונמשע עוזם היו מתגלאים ונפלגו. והמפים
של מעלה היו מתגלאים עם מי
התהום, והיו מתגלאים ויזדים,
נמוקים בהרפהה של התהום
לכבל.

ויבאו אל נח אל התבה (בראשית ז).
רבבי יוחנן פחת, (ההילט סה) אשרי
tabhar ותקרב ישפן חצרים

הנו רבנן, נח היה מתרה בהם קודם, ולא
שמעו מפננו. שהה בעשיית התיבה, למען
יראי וישבו, והיו מלעיבין בו, עד שגמר
עליהם התהום שהיו המפים יוצאים רותחין
כאש, והמפים מלמעלה, ונמחו מן העולם.
אמר רבבי יצחק, Mai דכתיב, (ההילט כת ז ה')
למבול ישב, וכי לדור היה לומר דבר
זה. וכל העולם יודען, שהוא ראשון ואחרון
ואזוי וקדם.

אלא אמר רבבי יצחק, בא וראה בכל מקום
את מוצא אליהם מדת הדין, ה' מדת
הרחמים. ואף על פי שמדת הדין היא, מדת
רחמים היהה בו, שאלמלא כך אתחרב עלמא.
אבל למען אותו מדת רחמים, אתיישב עלמא.
ובן את מוצא רפואה זו, בכל דין שהוא עוזה.
ובן (בראשית ט כת זה) המטיר על סדום, נשאר
מפני פליטה. (שםות לב לה) זיגוף ה' את העם, נשאר
פליטה. וכן כלם.

אמר רבבי יהודה, חכמין והוא דרא דטוּפְנָא
טפי, דהו ידע מה דעתך למשוי. אבל
נסבו סוכלטנו בלבנון. ואמר, אי קידשא
בריך הוא מיתי טופנא, אנחנו גובryn ראמי
קומתא, ונשות על אפי מיא, ונשטייזב. ואי
מן תהומה ייתי מיא, רגלא נשויע על בירא
דמיא, ולא יפקון מיא ונשטייזב.

בד אתה טופנא, ארתח קידשא בריך הוא מיא
דרת הומא, ויהו משוי רגלי הון על עינא
דמיא, ואתמשך משכיה מגיה, ונפלו. ומיא
מלעילא הוא מתגברי עם מיא דרת הומא, ויהו
מתגלאין ונחתין, נמויקין ברטיחותא דרת הומא
לכבל.

ויבאו אל נח אל התבה. ר' יוחנן פחת, (ההילט
סה ז) אשרי tabhar ותקרב ישפן חצרים